

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra Delfin

Citation: Rode, Helge: "Digte", i Rode, Helge: *Digte*, 1896, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_02-shoot-idm140340244134976/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Og dog, Delfin, jeg kunde ikke bytte.
Selv har jeg Sange, der min Lykke kroner,
det er min egen Sjæl; thi den er Toner.
Og jeg er En, der altid burde lytte.

Musik, Musik! der dirrer hen og gynger
og fylder Himlens Hvælv som ved et Under.
Det er mod Kvæld; det er de stille Stunder.
Da stiger Toner lødømsfuldt. — Jeg synger.

Saa kling da, mine Streng, til I brister.
Det er ej mig, der gav jer disse Stemmer,
jeg passer kun, at Rust ej Klangen hemmer.
At synge er den Lød, som her jeg frister.

At synge er min Lykke, og at lytte.
Og selv om Strengene en Dag forvitrer —
Jeg er en Sang, der gennem Rummet sitrer.
Delfin, Delfin! Hvor kunde jeg da bytte.